

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217200614
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6217200614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu X. L. L. K. SA, so sídlom v L., X. V. 1, K., konajúcej na území U. republiky prostredníctvom X. L. L. K. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v X., Karadžičova 2, N.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom T. K. XX, zast. advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, advokátska kancelária vo Veľkom Krtíši, Komenského 3, o zaplatenie 4.699,14 EUR s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 11Csp/36/2017-113 zo dňa 02. 07. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.324,15 EUR spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 16. 11. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach splatných do 15. dňa v tom ktorom kalendárnom mesiaci a so splatnosťou prvej splátky 15. 12. 2020 tak, že splátky splatné do 15. 08. 2021 vrátane, uhradí vo výške 50,- EUR a splátky splatné od 15. 09. 2021 do zaplatenia zostatku dlhu uhradí vo výške 200 EUR s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky v lehote splatnosti nastane splatnosť celého dlhu.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 % a o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

IV. Žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.699,14 EUR spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 200 EUR vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku a pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splatnej splátky.

2.1. Okresný súd vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu S. U., a. s. a žalovaná uzavreli dňa 17. 08. 2011 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou sa dohodli na poskytnutí úveru vo výške 16.828 EUR, so zmluvným úrokom 15,99 % ročne, s uvedením RPMN 17,22 % a žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku 33.814,80 EUR v 120 mesačných splátkach vo výške 295,85 EUR so splatnosťou každej splátky k 15. dňu v mesiaci.

2.2. Dňa 16. 03. 2015 právny predchodca žalobcu doručil žalovanej Výpoveď zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10. 03. 2015 v ktorej uviedol, že s účinnosťou výpovede ku dňu 01.

06. 2015 sa stane splatným poskytnutý úver v celom rozsahu a žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 15.739,33 EUR (z toho dlžní istina 14.679,87 EUR).

2.3. Dňom 30. 06. 2016 spoločnosť S. U., a. s. zanikla bez likvidácie z dôvodu cezhraničného zlúčenia so žalobcom s účinnosťou k 30. 06. 2016 a žalobca je univerzálnym právnym nástupcom.

2.4. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.699,14 EUR s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 12.128,86 EUR a právny predchodca žalobcu dňa 10. 03. 2015 vypovedal zmluvu, čím sa stal splatným celý dlh. Uplatnil si len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou vykonaných úhrad, pretože úverová zmluva neobsahuje predpísané náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Okresný súd pôvodne rozhodol rozsudkom č. k. 11Csp/36/2017-55 zo dňa 18. 08. 2017 tak, že žalobu zamietol, keď úverovú zmluvu považoval za neplatný právny úkon a právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/10/2018-77 zo dňa 27. 02. 2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd považoval záver o neplatnosti celej úverovej zmluvy za predčasný. Okresný súd mal v ďalšom konaní znovu posúdiť, či spotrebiteľská úverová zmluva má dodržanú písomnú formu, či je bezúročná a či všetky úhrady žalovanej boli započítané na plnenie istiny.

4. Žalovaná v ďalšom konaní po vrátení veci na súd prvej inštancie namietala, že žalobca nedodrжал zákonný postup zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ďalej, že zosplatenie nebolo v úverovej zmluve dohodnuté. Žaloba bola podaná predčasne, lebo končená splatnosť úveru mala nastať v roku 2021. Potvrdila, že ku dňu 21. 12. 2016 uhradila splátky v celkovej výške 12.128,56 EUR a ďalej nedokázala splátky predpísané v sume 300,37 EUR uhrádzať, pretože sa jej znížil príjem.

5.1. Okresný súd urobil najskôr prejudiciálny právny záver, že spotrebiteľská úverová zmluva zo dňa 30. 08. 2011 je platný právny úkon. Žalobca nerobil sporným záver, že posudzovaný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje predpísané náležitosti. Okresný súd zistil neplatné zmluvné dojednanie o odplate, keďže celková čiastka, ktorú mala žalovaná uhradiť žalobcovi, zodpovedá 83,72 % zo sumy poskytnutého úveru, čo odporuje dobrým mravom. Dojednanie o odplate možno oddeliť od ostatných častí zmluvy. V súvislosti s neplatnosťou dojednania o odplate vyvodil, že zmluva neobsahuje predpísanú náležitosť o úrokovej sadzbe. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 9 ods. 2 písm. i) a v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy.

6.1. Žalobca uplatnil žalovanú sumu 4.699,14 EUR s prísl. v súvislosti s vypoveďou zmluvy a predčasnou splatnosťou úveru ku dňu 01. 06. 2015.

6.2. Okresný súd zistil, že z obsahu zmluvy a všeobecných obchodných podmienok nevyplýva dojednanie zmluvných strán o práve žalobcu na zosplatenie spotrebiteľského úveru podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Doručenie vypovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak nemalo žiadne právne účinky a nevedlo k predčasnej splatnosti celého úveru.

7.1. Pri posúdení žalobného nároku potom okresný súd vychádzal z toho, že zmluvné strany sa dohodli na výške splátky 295,85 EUR splatnej k 15. dňu v mesiaci a že povinnosťou žalovanej bolo uhradiť istinu poskytnutého úveru vo výške 16.828 EUR. Pri dohodnutej výške mesačnej splátky 295,85 EUR nastala splatnosť celej dlžnej sumy (istiny) úveru 57. splátkou, ktorá pripadá na 15. 05. 2016.

7.2. Okresný súd prihliadol na to, že žalovaná uhradila celkovo sumu 12.128,86 EUR, na základe čoho potom započítal tieto úhrady na plnenie 41 splatných splátok úveru a pokiaľ bolo na úhradu istiny potrebných 57 splátok, zostalo neuhradených 15 splatných splátok istiny úveru po 295,85 EUR a zostatok v poslednej splátke. Zavial žalovanú zaplatiť istinu úveru 4.699,14 EUR spolu s príslušenstvom tak, že vyčíslenie úroku malo zodpovedať rozdielu medzi poskytnutou istinou a úhradami žalovanej. Splatnosť týchto splátok spolu vo výške 4.699,14 EUR nastala od 15. 01. 2015 do 15. 05. 2016 a tieto splátky neboli premlčané, pretože žaloba bola podaná dňa 01. 02. 2017. Okresný súd priznal žalobcovi 8,05 % úrok z omeškania ročne, ktorý bol uplatnený odo dňa nasledujúceho po účinnosti vypovede od 01. 06. 2015 a počítaný odo dňa nasledujúceho po prijatí čiastočných úhrad žalovanej zo dňa 06. 08. 2015, 30. 09. 2015 a 05. 11. 2015.

8. Okresný súd prihliadol na finančnú situáciu žalovanej a výšku zostatku dlhu a uložil žalovanej splnenie uloženie peňažnej povinnosti v splátkach po 200 EUR mesačne. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

9.1. Žalovaná v odvolaní zo dňa 12. 07. 2019 namietala nesprávny záver okresného súdu, lebo konštatoval, že úver nebol zosplatnený. Z toho potom vyplýva, že ešte nenastala splatnosť všetkých splátok úveru, úverová zmluva nezanikla a konečná splatnosť nastane až v roku 2021. Žaloba pritom vychádzala z platnosti výpovede a zosplatnení úverovej zmluvy.

9.2. Ďalej žalovaná namietala, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s jej tvrdením, že zmluva bola vyhotovená v rozpore s § 53c Občianskeho zákonníka a že v dôsledku veľkosti písma je neplatná. Pri uzavretí zmluvy nebol dodržaný zákonný postup, úverovú zmluvu treba považovať za neplatnú od počiatku, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby, pretože došlo k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu zamietnuť.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že nedošlo k splatnosti celého dlhu a preto sa má vychádzať z platného dojednania strán o plnení dlhu v splátkach. Uplatnenie § 53c Občianskeho zákonníka o neplatnosti zmluvy z dôvodu veľkosti písma je vylúčené z dôvodu retroaktivity. Uvedená právna úprava bola prijatá v Občianskom zákonníku až od 01. 01. 2015 a to zák. č. 106/2014 v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Podľa žalobcu v žiadnej časti nebol text zmluvy úmyselne zmenšovaný v porovnaní s iným textom zmluvy tak, aby ukryl obsah dôležitých zmluvných ustanovení. Žalovaná s dohodnutými zmluvnými podmienkami súhlasila, zmluvu podpísala a plnila. Navrhol rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovanej na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Okresný súd totiž z vykonaných dôkazov urobil nesprávne skutkové zistenia.

12. Na pojednávanie na odvolacom súde sa dostavil právny zástupca žalovanej, žalobca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

13. Zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že zosplatnenie dlhu je neplatný právny úkon a v čase rozhodnutia okresného súdu nebol splatný celý dlh. Navrhol vyhovieť odvolaniu žalovanej a žalobu zamietnuť.

14. Odvolanie žalovanej bolo čiastočne dôvodné. Okresný súd rozhodujúc o žalobnom nároku opomenul svoje skutkové zistenie o tom, že nedošlo k predčasnej splatnosti úveru a že úver je bezúročný. Medzi stranami nebolo skutkovo sporné, a okresný súd správne uviedol, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto nemohol byť správny jeho ďalší záver, že strany mali v zmluve dohodnutú výšku mesačnej splátky 295,85 EUR, lebo v každej splátke bol popri istine uvádzaný aj úrok, na ktorý žalobca nárok nemá. Z toho dôvodu nemôžu byť úhrady dlžníčky v časti pripadajúcej na úrok, zahrnuté úhrad. Okresný súd si odporuje v skutkových zisteniach aj v tom, že na jednej strane neprihliadol na zosplatnenie úveru, lebo v zhode s obranou žalovanej urobil skutkový záver, že doručenie výpovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemalo žiadne právne účinky a nevedlo k predčasnej splatnosti celého úveru, ale na druhej strane priznal žalobou uplatnený nárok z dôvodu, že splatnosť celej dlžnej sumy (istiny) úveru nastala 57. splátkou, ktorá pripadla na 15. 05. 2016. Ďalej nesprávne posúdil úrok z omeškania, ktorý bol v žalobe uplatnený z dôvodu, že omeškanie s peňažným plnením nastalo po zosplatnení dlhu od 01. 06. 2015, čo preukázané nebolo a žalobca aj vo vyjadrení k odvolaniu tento záver súdu akceptoval. Okresný súd nemohol prihliadnuť pri posudzovaní úroku na účinky zosplatnenia, lebo je to v rozpore s jeho vlastným skutkovým záverom o neplatnosti výpovede a zosplatnenia dlhu. Opomenul prihliadnuť na svoje skutkové zistenie o tom, že nedošlo k predčasnej splatnosti úveru a že úver je bezúročný a z toho dôvodu je súd viazaný dohodou zmluvných strán o splatnosti úveru v 120 splátkach, pričom v každej splátke bol zahrnutý aj zmluvný úrok, na ktorý veriteľ nemá nárok a ktorý žalobca ani neuplatňuje.

15. Súd je povinný prihliadnuť na skutkový stav zistený v čase rozhodnutia. Súčasne je viazaný obsahom úverovej zmluvy, v ktorej sa zmluvné strany dohodli o splatnosti úveru v 120 splátkach. Keďže výška každej splátky bola určená pri uzavretí zmluvy a v každej splátke bol zahrnutý aj úrok, na ktorý veriteľ

nemá nárok (ktorý žalobca ani neuplatňuje), odvolací súd posúdil každú splátku (č. l. 14) tak, že z nej odrátal vyčíslený úrok a prihliadol len na vyčíslenú istinu. Súčasne prihliadol na vykonané plnenia žalovanej dlžníčky.

16.1. Odvolací súd zopakoval dokazovanie a dôsledne vychádzal zo splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou úverovej zmluvy a bol pripojený k žalobe (č. l. 14). Nebolo sporné, že žalovaná vykonala úhrady vo výške 12.128,86 EUR, ktoré v splátkovom kalendári zodpovedali úhradám splátok istiny úver až po v poradí 101. splátku, splatnú dňa 15. 01. 2020, kedy sa prvý krát žalovaná dostala do omeškania. Ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nemala žalovaná uhradené žiadne nasledujúce splátky istiny. Z toho vyplýva, že so 111. splátkou, splatnou 15. 11. 2020 mala žalovaná uhradiť istinu spolu v sume 14.453,01 EUR ale uhradila len 12.128,86 EUR. Žalovaná tak bola v omeškani s úhradou istiny úveru v sume 2.324,15 EUR, ktorá suma je vyčíslená ako rozdiel splatných splátok istiny úveru a vykonaných úhrad a tento neuhradený rozdiel odvolací súd žalobcovi priznal.

16.2. Vo zvyšku žalobu ako predčasnú zamietol, pretože súd bol povinný rešpektovať zmluvne dohodnuté splátky, ktorých splatnosť ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nenastala.

16.3. Žalobcovi čiastočne zamietol aj uplatnení úrok z omeškania, ktorý si síce uplatnil, ale skutkovo nesprávne odôvodnil a zle vyčíslil. Ku dňu podania žaloby žalovaná nebola v omeškani a do omeškania sa prvýkrát dostala až s úhradou 101. splátky splatnej 15. 01. 2020. Odvolací súd vzhľadom na uvedené zistenia priznal žalobcovi spolu s úhradou sumy 2.324,15 EUR aj 8 % ročný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti 111. splátky úveru, s ktorou je žalovaná preukázateľne v omeškani a vo zvyšku žalované príslušenstvo zamietol.

17.1. Odvolací súd tiež prihliadol na to, že o splnení peňažnej povinnosti rozhodol okresný súd tak, že žalovanej povolil splátky vo výške 200 EUR. mesačne. Odvolací súd rešpektoval, že žalobca úhradu v splátkach nenamieta, ale súčasne musel prihliadnuť na to, že žalovaná má uhrádzať od 15. 12. 2020 až do 15. 08. 2021 aj zmluvne dohodnuté splátky istiny úveru v poradí 112. až 120 splátky. S každou ďalšou splatnou splátkou úveru sa istina splátky zvyšuje, čo vyplýva zo splátkového kalendára (č. l. 14). Pri 112. splátke je to suma 250,14 EUR a pri 120. splátke už suma 277,99 EUR.

17.2. Z uvedeného dôvodu odvolací súd povolil žalovanej úhradu sumy 2.324,15 EUR spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 16. 11. 2020 do zaplatenia tak, že splátky splatné od 15. 12. 2020 do 15. 08. 2021 vrátane, uhradí vo výške 50,- EUR, pretože súčasne má povinnosť uhrádzať istinu zmluvne dohodnutých splátok. Potom od 15. 09. 2021 do zaplatenia zostatku dlhu bude žalovaná uhrádzať rozsudkom priznané peňažné plnenie v splátkach vo výške 200 EUR. Podmienkou trvania splátok je, aby boli uhrádzané včas, pretože nezaplatením ktorejkoľvek splátky v lehote splatnosti nastane splatnosť celého dlhu.

18. Žalovaná sa snažila spochybníť podmienky, za ktorých bola zmluva uzavretá aj čo sa týkalo čitateľnosti textu úverovej zmluvy. Odvolací súd nemal preukázané tvrdenie žalovanej o neplatnosti zmluvy z dôvodu veľkosti písma ako nekalej obchodnej praktiky v spotrebiteľskej zmluve. Uvedená právna úprava § 53c Občianskeho zákonníka sleduje ochranu spotrebiteľa, aby mal spotrebiteľ možnosť aj formálne a vizuálne vnímať obsah zmluvy a všetky podstatné zmluvné podmienky. Odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že podmienky uzavretia zmluvy boli splnené, žalovaná s dohodnutými zmluvnými podmienkami súhlasila, zmluvu podpísala a podľa prehľadu úhrad splátok od začiatku plnila.

19.1. O náhrade trov odvolací súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 CSP. Vzhľadom na zmenu rozhodnutia vo veci samej v odvolacom konaní, krajský súd samostatnými výrokmi rozhodol o trovách prvostupňového a o trovách odvolacieho konania. Vychádzal z toho, že v konaní pred okresným súdom bola žaloba predčasná a žalovaná v tom čase uhradila na istinu viac, ako bola povinná plniť. Žalobca je preto povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 % a o výške týchto trov, vrátane trov predošlého odvolacieho konania, rozhodne súd prvej inštancie.

19.2 V odvolacom konaní bol pomer úspechu a neúspechu v rovnakom pomere, keďže žalobcovi bola prisúdená polovica uplatnenej žalovanej sumy a z toho dôvodu žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania

20. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).